

اثر منبع کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی و دانه کلزای برشته شده بر عملکرد برهای نر پرواری تغذیه شده با جیرهای با کنسانتره بالا

صادق اسدالهی^{۱*}، محسن ساری^۲، غیم عرفانی مجد^۳، مرتضی چاجی^۲ و مرتضی ممئی^۴

۱. دانشجوی دکتری تغذیه، گروه علوم دامی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان
۲. استادیار گروه علوم دامی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان
۳. استاد داشتکده دامپژوهی دانشگاه شهید چمران اهواز
۴. دانشیار گروه علوم دامی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان

(تاریخ دریافت: ۹۳/۱/۲۶ - تاریخ تصویب: ۹۳/۵/۲۹)

چکیده

به منظور بررسی تأثیرات جایگزینی بخشی از نشاسته جو با الیاف قابل حل تفاله چغندر، با یا بدون دانه کلزای برشته بر عملکرد برهای نر پرواری، از ۲۴ رأس بره نر نژاد عربی در قالب طرح کاملاً تصادفی با چینش فاکتوریل 2×2 به مدت ۸۴ روز استفاده شد. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: نشاسته جو با الیاف قابل حل تفاله چغندر با یا بدون دانه کلزای برشته. تیمارها تأثیر معنی‌داری بر ماده خشک مصرفي، ضریب تبدیل، قابلیت هضم پروتئین، و ماده آلی نداشتند ($P > 0.05$). جیرهای با نشاسته بالا در مقایسه با جیرهای حاوی الیاف قابل حل، سبب کاهش در قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی، ADF، و NDF گردیده‌اند ($P < 0.01$). اثر افزودن دانه کلزای برشته، کاهش قابلیت هضم ADF و NDF را در پی داشت ($P < 0.01$). اثر متقابل منبع کربوهیدرات با دانه کلزای برشته در ارتباط با افزایش وزن و pH شکمبه معنی‌دار بود ($P < 0.01$) و افزودن دانه کلزای برشته به جیره با نشاسته بالا سبب افزایش شایان توجه این دو فراسنجه در مقایسه با جیرهای حاوی الیاف قابل حل شد. در کل نتایج نشان داد که جایگزینی بخشی از نشاسته با الیاف قابل حل و نیز افزودن دانه کلزای برشته به این جیرهای تأثیر مطلوبی بر افزایش وزن، قابلیت هضم مواد مغذی، و pH شکمبه داشته است.

کلیدواژگان: برء پرواری، دانه کلزای برشته، عملکرد، کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی.

۱۹۸۶؛ Sniffen *et al.*, ۱۹۹۲)

پروپیونات تولیدشده با استفاده از پکتین در مقایسه با نشاسته بالاتر است (Ben-Ghedalia *et al.*, ۱۹۸۹). از جمله مواد خوارکی که حاوی مقادیر نسبتاً بالایی از پکتین است و در تغذیه نشخوارکنندگان استفاده قرار می‌شود می‌توان به تفاله چغندر قند اشاره کرد که حاوی ۳۵ درصد پکتین است. منابع اطلاعات موجود الگوی

مقدمه

در بیشتر مطالعات صورت گرفته کربوهیدرات‌های قابل حل در شوینده خنثی^۱ یک بخش در نظر گرفته شده‌اند که به‌طور دقیق خصوصیات متنوع موجود در آن را در بر نمی‌گیرد. به عنوان مثال پکتین در مقایسه با نشاسته و قندها لاكتات تولید نمی‌کند یا میزان لاكتات حاصل شده از تخمیر آن کم است (Strobel & Russell, ۱۹۸۶).

۲/۷±۲/۵ کیلوگرم از ۲۲ بهمن ماه ۱۳۹۱ تا اول خردادماه ۱۳۹۲ به مدت ۹۹ روز (شامل ۱۵ روز دوره عادت‌پذیری و ۸۴ روز دوره آزمایش) در ایستگاه تحقیقاتی و آموزشی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان واقع در ۳۶ کیلومتری شمال شرقی شهر اهواز انجام شد. شرایط تغذیه و مدیریت پرورش بردهای انتخاب شده قبل از انجام آزمایش یکسان بود. حیوانات به صورت تصادفی به چهار تیمار و شش تکرار تقسیم شده و به جایگاه‌های انفرادی منتقل شدند. در طول دوره عادت‌پذیری، دامها با داروی ضدانگل البندازول علیه انگل‌های داخلی و با واکسن آنتروتوکسمی علیه بیماری آنتروتوکسمی مایه‌کوبی شدند. در این آزمایش بخشی از نشاسته جو با تفاله چغندر قند جایگزین گردید و دو جیره حاصل شده با یا بدون دانه برشته کلزا^۱ استفاده شد. بنابراین چینش تیمارها به صورت فاکتوریل ۲×۲ بود و تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از: ۱. نشاسته جو (S)، ۲. نشاسته جو همراه با دانه برشته کلزا (S+RCS)، ۳. الیاف قابل حل در شوینده خنثی تفاله چغندر قند (NDSF)؛ و ۴. الیاف قابل حل تفاله چغندر قند با دانه کلزا (NDSF+RCS). سطح استفاده از دانه برشته کلزا ۷ درصد ماده خشک جیره بود که موجب افزایش ۲/۶ درصدی عصاره اتری این جیره‌ها گردید. دانه‌های کلزا به مدت ۱۵ دقیقه در آون‌های مخصوص در دمای هوای ۱۵۰ درجه سانتی‌گراد حرارت داده شد و سپس با خاموش کردن آون، ذخیره‌سازی حرارتی به مدت ۱/۵ ساعت صورت پذیرفت به طوری که دمای خروجی از آون ۱۲۰ درجه سانتی‌گراد بود. سپس دانه کلزا آسیاب، و در جیره‌های آزمایشی نسبت علوفه ثابت و برابر ۱۰ درصد ماده خشک جیره در نظر گرفته شد. مواد خوراکی تشکیل‌دهنده و ترکیب شیمیایی جیره‌های آزمایشی در جدول ۱ آمده است. تنظیم جیره‌ها با استفاده از جدول احتیاجات مواد مغذی نشخوارگندگان کوچک (2007 NRC) صورت گرفته است. پس از دوره عادت‌پذیری، خوراک مصرفی به صورت روزانه توزین و بعد از مخلوط کردن در دو نوبت صبح و عصر (۶ صبح و ۶

تحمیر بخش‌های گوناگون کربوهیدرات‌های قابل حل در شوینده خنثی و به خصوص بخش‌ها و مواد خوراکی حاوی پکتین در مقایسه با نشاسته متفاوت و در برخی موارد متناقض است (Goel *et al.*, 2009)، که لزوم بررسی‌های بیشتر در این زمینه را روشن می‌سازد. چربی‌ها و روغن‌های گیاهی به طور معمول برای افزایش تراکم انرژی جیره غذایی استفاده می‌شوند (Solomon, *et al.*, 1991). از سایر مزایای افزودن آنها به جیره می‌توان به افزایش جذب مواد مغذی قابل حل در چربی، افزایش راندمان تولید شیر و گوشت بهدلیل انتقال مستقیم برخی اسیدهای چرب چربی‌ها به آنها (Palmquist, 1991)، اثر بازدارندگی اسیدهای چرب بلندزنگیر بر تولید متان، و افزایش اسیدهای چرب مفید Palmquist, (1991). دانه کلزا از جمله دانه‌های روغنی است که در سال‌های گذشته به عنوان منبع چربی و پروتئین برای نشخوارگندگان استفاده شده است Tripathi & Mishra, (2007). دانه کلزا حاوی حدود ۴۰ درصد چربی است که بخش اصلی آن از اولنیک (۶۰ درصد)، لینولنیک (۲۰ درصد)، و لینولنیک (۹ درصد) تشکیل شده است (Solomon *et al.*, 1991). اطلاعات اندکی در رابطه با تأثیر منابع کربوهیدرات‌های سرعت تخمیر بالا و افزودن چربی در بردهای پرواری تغذیه شده با جیره‌های پرکنسانتره وجود دارد (Goel *et al.*, 2009) و انجام پژوهش‌هایی به منظور بهبود عملکرد دام و تولیدات آن می‌تواند فوایدی را برای مصرف‌کننده و تولید‌کننده به همراه داشته باشد. هدف از انجام این آزمایش بررسی جایگزینی بخشی از نشاسته جو با الیاف قابل حل در شوینده خنثی^۱ از منبع تفاله چغندر با یا بدون دانه کلزا بر مصرف خوراک، قابلیت هضم مواد مغذی، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل غذایی، و pH شکمبه بردهای نر در حال رشد بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق با استفاده از ۲۴ رأس بره نر نژاد عربی با میانگین سن ۱۰±۱۰ روز و میانگین وزن زنده

نمونهٔ نهایی، آنالیزهای لازم با استفاده از آن صورت پذیرفت.

برای اندازه‌گیری pH شکمبه پایان هر ماه، پیش از خوارکدهی نوبت صبح مایع شکمبه از طریق دهانی گرفته شد و پس از حذف ۵۰ میلی‌لیتر اول آن، اندازه‌گیری pH بهوسیله pH‌متر دیجیتال انجام شد. مدفعه و خوارک جمع‌آوری شده هر مرحله در دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد با استفاده از آون خشک شد و سپس با هم مخلوط و با آسیاب چکشی با توری اندازه ۱ میلی‌متر آسیاب شد. خاکستر نمونه‌ها در کوره‌ای با دمای ۵۵ درجه سانتی‌گراد بر طبق روش AOAC (2006)، Van Soest et al. NDF براساس روش ADF و NDF بدون سولفیت سدیم و با الفا آمیلاز (1991) و NDF بدستگاه فایبرتیک (مدل Foss Fosstech 1010 پایدار در حرارت با دستگاه فایبرتیک (مدل Fibertech 1010 تعیین شد.

عصر) به دامها داده می‌شد. آب و سنگ نمک به‌طور آزاد در اختیار بره‌ها قرار داشت. باقیماندهٔ خوارک روز قبل هر روز صبح پیش از خوارکدهی روز بعد، جمع‌آوری، توزین، و ثبت می‌گردید. برای بررسی روند رشد، وزن کشی بره‌ها در ابتدای آزمایش (بعد از اتمام دوره عادت‌پذیری) و سپس هر هفته یکبار قبل از تعذیه صحیح‌گاهی در ساعت مشخصی از روز پس از میانگین ۱۴ ساعت گرسنگی تا انتهای دوره آزمایش انجام گرفت. به‌منظور برآورد قابلیت هضم ظاهری مادهٔ خشک و مواد مغذی، مدفعه دامها طی سه مرحله (هر ماه یک مرحله)، از روز ۲۷ تا ۳۰ هر ماه، به‌مدت ۴ روز به‌صورت روزانه به‌طور کامل کل مدفعه جمع‌آوری شد و پس از توزین، نمونه‌گیری از آنها به عمل آمد و در فریز در دمای -۲۰- نگهداری شد. در انتهای، نمونه‌های مدفعه جمع‌آوری شده هر بره با هم مخلوط شدند و پس از اخذ

جدول ۱. مواد خوارکی تشکیل‌دهنده و ترکیب شیمیایی جیره‌های آزمایشی

الیاف قابل حل در شوینده خنثی		نشاسته		مادة خوارکی (درصد)
با دانه کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	با دانه کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	علوفهٔ خشک یونجه
۲۶	۲۸	۶۲	۶۴	جو آسیاب شده
۳۶	۳۶	۰	۰	تفاههٔ خشک جندر قند
۷	۰	۷	۰	دانهٔ کلزای برشته شده
۰	۰	۴	۴	سبوس گندم
۱۶/۲	۱۴/۲	۱۲	۱۰	کنجالهٔ سویا
۳	۱۰	۳	۱۰	کنجالهٔ کلزا
۱/۰	۱/۰	۱/۲	۱/۲	سنگ آهک
۰/۲	۰/۲	۰/۲	۰/۲	نمک
۰/۶	۰/۶	۰/۶	۰/۶	مکمل مواد معدنی و ویتامینی**
ترکیب شیمیایی (درصد)				
۹۴/۳	۹۳/۷	۹۳/۶	۹۲/۵	مادة١ خشک
۹۰/۰	۸۹/۹	۹۰/۲	۹۰/۸	مادة٢ آلي١
۱۸	۱۸/۵	۱۷/۲	۱۸/۳	پروتئین خام١
۳۲	۲۲	۲۳	۲۴	دیوارهٔ سلولی (NDF) ^۱
۱۶/۶	۱۷/۱	۱۱/۱	۱۱/۶	دیوارهٔ سلولی همی‌سلول (ADF) ^۱
۴۱/۰	۴۶/۳	۵۰/۵	۵۵/۳	کربوهیدرات‌های غیر فیبری (NFC) ^۲
۴/۶	۲	۵/۱	۲/۵	چربی١
۲/۸۲	۲/۷	۲/۹۷	۲/۸۳	انرژی٣ قابل متابولیسم ^۳ (مگاکالری در کیلوگرم مادة٤ خشک)

** هر کیلوگرم مکمل حاوی ۶۰۰ هزار واحد بین‌المللی ویتامین A، ۲۰۰ میلی‌گرم ویتامین D، ۳۰۰ میلی‌گرم ویتامین E، ۲۵۰ میلی‌گرم آنتی‌اکسیدان، ۱۹۵ میلی‌گرم کلسیم، ۸۰ میلی‌گرم فسفر، ۲۱۰۰۰ میلی‌گرم منیزیم، ۲۲۰۰ میلی‌گرم منگنز، ۳۰۰۰ میلی‌گرم آهن، ۳۰۰ میلی‌گرم مس، ۳۰۰ میلی‌گرم روی، ۱۰۰ میلی‌گرم کربالت، ۱۲ میلی‌گرم ید، و ۱/۱ میلی‌گرم سلنیوم.

۱. از طریق اندازه‌گیری در آزمایشگاه بدست آمده است.

۲. محاسبه شده به‌صورت (NFC= 100 -(% CP +% ash +% NDF +% EE).

۳. محاسبه براساس تراکم انرژی مواد خوارکی.

تکراری، رویه Mixed نرمافزار SAS (نسخه ۹/۲، ۲۰۰۵) انجام شد. در مدل آماری از بره‌ها به‌عنوان اثر تصادفی و از وزن اولیه به‌عنوان کواریت و مدل مقارن

آنالیز داده‌ها

تجزیه و تحلیل داده‌ها، در قالب مدل آماری طرح فاکتوریل بر پایه طرح کاملاً تصادفی با اندازه‌گیری

آزمایشی تأثیر جیره‌های حاوی نسبت‌های متفاوت جو و تفاله چغندر را بررسی کردند و با افزایش تفاله چغندر قند در جیره، مصرف ماده خشک کاهش یافت که مغایر با نتایج آزمایش حاضر است.

عوامل متعددی می‌توانند مصرف روزانه خوراک را تحت تأثیر قرار دهنده که از جمله آنها می‌توان به انبساط یا کشیدگی دستگاه گوارش اشاره کرد. مقدار انبساط دستگاه گوارش که می‌تواند موجب محدودشدن مصرف خوراک شود، در حیوانات با مقادیر گوناگون تولید و همچنین بین جیره‌هایی با مقدار انرژی، مواد مغذی، ماده خشک و با شکل فیزیکی گوناگون، متفاوت است (Allen, 1996). میزان تأثیر انبساط شکمبه در سیری است. تفاله چغندر ممکن است وزن و حجم خوراک مصرفی وابسته به طور عمده به وزن و حجم خوراک مصرفی وابسته است. تفاله چغندر ممکن است وزن و حجم خوراک مصرفشده را با افزایش رطوبت آن افزایش دهد و درنتیجه موجب کاهش مصرف خوراک گردد (Robinson *et al.*, 1990). به نظر می‌رسد که سطح تفاله چغندر قند استفاده شده در آزمایش حاضر به اندازه‌های نبوده است که بتواند محدودکننده خوراک مصرفی باشد.

استفاده از چربی در جیره‌های پرکنسانته تا میزان $9/4$ درصد ماده خشک جیره، تأثیری بر میزان مصرف خوراک بردها نداشته است (Hess *et al.*, 2008) که تأییدکننده نتایج تحقیق حاضر است. با این حال Patra (2013) با تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از 29 آزمایش، نشان داد که استفاده از چربی یا مکمل‌های آن می‌تواند کاهش مصرف غذا را به دنبال داشته باشد. تأثیر منفی بر میکروارگانیسم‌های شکمبه و اختلال در فرایند هضم از جمله دلایل مطرح شده برای کاهش مصرف ماده خشک هستند که به نظر می‌رسد در آزمایش حاضر به دلیل استفاده از دانه کلزای برسته که چربی را در بافت خود محافظت و با سرعتی نسبتاً آهسته آن را آزاد می‌کند، اختلال در ماده خشک مصرفی رخ نداده است. تأثیر جیره‌های آزمایشی بر قابلیت هضم ظاهری ماده خشک، ماده آلی، پروتئین خام، NDF، و ADF در جدول 4 نشان داده شده است. اثر کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی بر قابلیت هضم ماده خشک و ماده آلی معنی دار بود ($P < 0.05$). جیره‌های با نشاسته بالا در

مرکب^۱ استفاده گردید. مقایسه میانگین‌ها با آزمون توکی و با سطح اطمینان 95 درصد انجام شد. معادله مدل آنالیز داده‌ها به صورت رابطه 1 است:

$$Y_{ijk} = \mu + T_i + W_l + A_j + D_k + (T^*D)_{ik} + \alpha_{ijkl} \quad (1)$$

که در این مدل Y_{ijk} متغیر وابسته، μ میانگین کل، T_i اثر تیمار (اثر منبع NDSC)، W_l اثر وزن اولیه به عنوان کواریت، A_j اثر تصافی باقیمانده بره در تیمار، D_k اثر زمان، $(T^*D)_{ik}$ اثر متقابل تیمار و زمان، و α_{ijkl} خطای باقیمانده است.

نتایج و بحث

ماده خشک مصرفی، ضریب تبدیل غذایی، و قابلیت هضم مواد مغذی در کل دستگاه گوارش میانگین ماده خشک مصرفی، ضریب تبدیل غذایی، و قابلیت هضم مواد مغذی در کل دستگاه گوارش به ترتیب در جداول 2 ، 3 ، و 4 آورده شده است. تغذیه جیره‌های حاوی نشاسته بالا در مقایسه با جیره‌های دارای تفاله چغندر قند در ماههای انجام آزمایش و کل دوره آزمایش اثر معنی‌داری بر ماده خشک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی نداشت ($P > 0.05$). روند مشابهی در مقایسه جیره‌های حاوی دانه کلزای برسته با جیره‌های بدون دانه کلزای برسته مشاهده گردید و اثر متقابل منبع کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی با دانه کلزای برسته نیز معنی‌دار نبود ($P > 0.05$). در آزمایش Mandebu & Galraith (1999) تأثیر جیره‌های حاوی نسبت‌های متفاوت دانه جو و تفاله چغندر قند بر عملکرد رشد بردهای نر بررسی شد. جیره پایه شامل 78 درصد دانه جو بود و در تیمارهای دیگر مقادیر 20 ، 50 ، 75 ، و 100 درصد جو با تفاله خشک چغندر قند جایگزین شد. نتایج به دست آمده نشان داد که مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک به طور معنی‌داری تحت تأثیر تیمارها قرار نگرفت. مشابه چنین نتایجی را Bodas et al. (2007) گزارش کردند که منطبق بر نتایج تحقیق حاضر است. در مقابل Rouzebhan et al. (1994) در

1. Compound Symmetry

NDF تفاله چغندر قند از کل NDF جیره می‌تواند نرخ کلی هضم NDF تفاله چغندر قند را افزایش دهد. همچنین افزایش تفاله چغندر قند ممکن است با فراهم‌کردن دسترسی بیشتر به پیش‌ماده‌های لازم میکروارگانیسم‌های هضم‌کننده فیبر، باعث افزایش نسبت باکتری‌های هضم‌کننده الیاف و آنزیم‌های تجزیه‌کننده فیبر شود (Voelker & Allen, 2003). افزون بر آن کاهش نشاسته جیره می‌تواند تأثیر منفی تخمیر نشاسته را بر باکتری‌های سلولیتیک کاهش دهد. (Voelker & Allen, 2003) گزارش کردند که کاهش pH ناشی از تخمیر سریع نشاسته نیز می‌تواند بر کاهش هضم فیبر تأثیر بگذارد. در عین حال حتی اگر pH ثابت نگه داشته شود، کاهش هضم NDF می‌تواند با افزودن نشاسته رخ دهد (Mandebu & Galraith, 1999). این سازوکارها تأیید کننده یافته‌های آزمایش حاضراند، که در آن با افزایش سطح الیاف قابل حل در شوینده خنثی و کاهش سطح نشاسته در جیره، افزایش در قابلیت هضم ماده آلی، ADF، و NDF مشاهده شده است و داده‌های آرائه شده در جدول ۶ که افزایش pH شکمبه را با جایگزینی نشاسته با فیبر قابل حل نشان می‌دهد، با این نتایج همسو است.

(Stanford *et al.*, 2000) با بررسی اثر استفاده از دانه کلزای بر شته به جای جو در جیره برههای پرورایی، گزارش کردند که با افزایش چربی جیره کاهش قابلیت هضم NDF و ADF مشاهده شده می‌گردد. آنها دلیل این موضوع را اثر سمی چربی روی باکتری‌ها و پروتوزوئرها تجزیه‌کننده سلولز بیان کردند که درنتیجه قابلیت هضم الیاف جیره کاهش می‌یابد. در مطالعه‌ای دیگر (Bhatt *et al.*, 2011) افزودن سطوح ۰، ۵، و ۷/۵ درصد روغن نارگیل به جیره برههای نژاد مالپورا را مطالعه، و کاهش قابلیت هضم اجزای الیاف جیره را با افزودن چربی گزارش کردند. نتایج مذکور تأیید کننده یافته‌های آزمایش حاضر است که در آن با افزودن دانه کلزای بر شته قابلیت هضم NDF و ADF کاهش یافته است. چربی‌ها به خصوص منابع غنی از اسیدهای چرب غیر اشباع آزاد در شکمبه، با پوشاندن سطح مواد فیبری و جلوگیری از دسترسی میکروب‌های هضم‌کننده الیاف، ممانعت از تشکیل و اتصال گلیکوکالیکس میکروب‌ها

مقایسه با جیره‌های حاوی تفاله چغندر قند موجب کاهش در قابلیت هضم ماده خشک و ماده آلی گردیده بودند. افزودن دانه کلزای بر شته شده تأثیر معنی‌داری بر قابلیت هضم ماده خشک و ماده آلی نداشت ($P>0.05$). اثر متقابل کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی و دانه کلزای بر شته در رابطه با این فراسنجه‌ها نیز معنی‌دار نبود. تیمارهای آزمایشی تأثیری بر قابلیت هضم پروتئین نداشتند و زمان نیز این فراسنجه را تحت تأثیر قرار نداد ($P>0.05$).

بررسی اثر جیره‌های آزمایشی بر قابلیت هضم NDF و ADF نشان می‌دهد که منبع کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی تأثیر معنی‌داری بر این فراسنجه‌ها داشته است و جایگزینی نشاسته با الیاف قابل حل، افزایش قابلیت هضم ADF و NDF را به دنبال داشته است ($P<0.001$). افزایش چربی جیره با افزودن دانه کلزای بر شته به جیره، باعث کاهش معنی‌دار قابلیت هضم ADF و NDF را در دوره‌های متفاوت نمونه‌گیری شد ($P<0.05$). اثر متقابل منبع کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی و دانه کلزای بر شته در رابطه با قابلیت هضم NDF و ADF معنی‌دار نبود ($P>0.05$).

(Allen & Voelker, 2003) گزارش کردند که جایگزینی تفاله چغندر قند به جای بخشی از ذرت در جیره گاوهای شیرده موجب افزایش قابلیت هضم ماده خشک و NDF می‌شود. همچنین Mojtabehi & Danesh Mesgaran (2011) با جایگزینی تفاله چغندر قند با بخشی از جو در جیره گوساله‌های نر افزایش قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی، و NDF را گزارش کردند که تأیید کننده نتایج آزمایش حاضر است. جایگزینی الیاف با قابلیت هضم بالا به جای نشاسته می‌تواند با تغییر هضم و عبور شکمبه‌ای نشاسته و الیاف، از طریق تغییرات فیزیکی و میکروبی در محیط شکمبه، موجب افزایش قابلیت هضم ماده خشک، ADF، NDF، و گردد (Voelker & Allen, 2003). همچنین مطالعات نشان داده‌اند که تفاله چغندر قند در مقایسه با دیگر منابع NDF فاز تأخیر کوتاه‌تر و هضم سریع‌تری دارد (Bhatti & Firkins, 1995) و دلیل آن تا حدودی به غوطه‌ورشدن در آب داغ در حین مراحل استخراج قند مربوط می‌شود (Bichsel, 1988). بنابراین، افزایش سهم

(Harris, 2003). سازوکارهای اشاره شده با نتیجه مطالعه حاضر در رابطه با کاهش قابلیت هضم اجزای فیبری جیره با افزایش چربی هم‌سو هستند.

برای ترشح آنزیم سلولاز و سرانجام القای اثر میکروبکشی و کاهش جمعیت باکتری‌های سلولیک و متانوژن‌ها سبب کاهش قابلیت NDF و ADF می‌گردد.

جدول ۲. میزان خوارک مصرفی در بردهای تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی (کیلوگرم در روز)

مقایسات ^۱	جیره‌های آزمایشی										نشاسته	
	الیاف قابل حل در شویندۀ خنثی					با دانه						
	RCS*NDSC	RCS	NDSC	SEM	جیره زمان	کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	با دانه کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	با دانه کلزای برشته		
۰/۰۷	<۰/۰۱	۰/۶۶	۰/۷۵	۰/۵۲	۰/۰۵	۱/۴۸	۱/۴۸	۱/۵۱	۱/۴۱	کل		
--	--	۰/۶۷	۰/۷۴	۰/۰۷	۰/۰۵	۱/۳۰	۱/۲۹	۱/۲۸	۱/۲۴	ماه اول		
--	--	۰/۶۵	۰/۷۵	۰/۷۶	۰/۰۷	۱/۵۰	۱/۵۲	۱/۵۸	۱/۴۷	ماه دوم		
--	--	۰/۶۴	۰/۷۶	۰/۷۴	۰/۰۵	۱/۶۵	۱/۶۳	۱/۶۸	۱/۵۳	ماه سوم		

۱. مقایسات؛ RCS، مقایسه جیره‌های حاوی نشاسته با جیره‌های حاوی الیاف قابل حل در شویندۀ خنثی؛ RCS*NDSC، مقایسه جیره‌های حاوی دانه کلزای برشته با جیره‌های بدون دانه کلزای برشته؛ اثر متقابل RCS*NDSC؛ RCS، مقایسه جیره‌های حاوی دانه کلزای برشته با جیره‌های بدون دانه کلزای برشته؛ اثر متقابل RCS*NDSC

جدول ۳. ضریب تبدیل غذایی در بردهای تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی

مقایسات ^۱	جیره‌های آزمایشی										نشاسته	
	الیاف قابل حل در شویندۀ خنثی					با دانه						
	RCS*NDSC	RCS	NDSC	SEM	جیره زمان	کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	با دانه کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	با دانه کلزای برشته		
۰/۰۴	<۰/۰۳	۰/۵۷	۰/۵۱	۰/۲۸	۰/۴۶	۰/۷۲	۵/۲	۵/۴	۵/۳	۵/۵	کل	
--	--	۰/۷۱	۰/۲۹	۰/۴۲	۰/۶۴	۴/۱	۴/۳	۴/۴	۴/۱	۴/۱	ماه اول	
--	--	۰/۴۶	۰/۲۵	۰/۴۹	۰/۶۸	۴/۶	۵/۷	۵/۳	۵/۴	۵/۴	ماه دوم	
--	--	۰/۵۲	۰/۳۳	۰/۴۶	۰/۸۵	۷/۱	۶/۵	۶/۶	۷/۱	۷/۱	ماه سوم	

۱. مقایسات؛ RCS، مقایسه جیره‌های حاوی نشاسته با جیره‌های حاوی الیاف قابل حل در شویندۀ خنثی؛ RCS*NDSC، مقایسه جیره‌های حاوی دانه کلزای برشته با جیره‌های بدون دانه کلزای برشته؛ اثر متقابل RCS*NDSC

جدول ۴. قابلیت هضم ظاهری مواد مغذی در کل دستگاه گوارش بردهای تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی (درصد)

مقایسات ^۱	جیره‌های آزمایشی										نماده مغذی	
	الیاف قابل حل در شویندۀ خنثی					با دانه						
	RCS*NDSC	RCS	NDSC	SEM	جیره زمان	کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	دانه کلزای برشته	کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته		
۰/۳۹	/۰۰۶	۰/۰۰۱	۰/۶۵	۰/۶۵	۰/۰۰۷	۲/۹۷	۸۵/۶ ^a	۸۳/۳ ^a	۸۱/۵ ^b	۷۷/۶ ^b	کل ماده خشک	
--	--	--	۰/۶۸	۰/۶۲	۰/۰۱۲	۲/۷۵	۸۳/۰ ^a	۸۰/۵ ^a	۷۷/۶ ^b	۷۷/۷ ^b	ماه اول	
--	--	--	۰/۶۳	۰/۶۵	۰/۰۰۸	۳/۰۱	۸۶/۲ ^a	۸۶/۲ ^a	۸۲/۱ ^b	۷۹/۴ ^b	ماه دوم	
--	--	--	۰/۶۷	۰/۶۶	۰/۰۰۱	۳/۲۷	۸۷/۴ ^a	۸۷/۲ ^a	۸۴/۴ ^b	۷۹/۶ ^b	ماه سوم	
۰/۷۱	/۰۸۰	۰/۶۵	۰/۶۳	۰/۶۷	۰/۰۰۲	۳/۶۲	۶۹/۸ ^a	۷۱/۱ ^a	۶۸/۸ ^a	۵۸/۸ ^b	کل ماده آلب	
--	--	--	۰/۶۴	۰/۶۵	۰/۰۰۳	۳/۷۶	۷۰/۱ ^a	۷۰/۱ ^a	۶۷/۵ ^a	۵۹/۴ ^b	ماه اول	
--	--	--	۰/۶۶	۰/۶۸	۰/۰۰۳	۳/۴۳	۶۹/۳ ^a	۷۲/۲ ^a	۶۹/۲ ^a	۵۸/۶ ^b	ماه دوم	
--	--	--	۰/۶۱	۰/۶۶	۰/۰۰۲	۳/۶۲	۶۹/۹ ^a	۷۲/۲ ^a	۶۹/۲ ^a	۵۸/۴ ^b	ماه سوم	
۰/۴۵	/۰۴۴	۰/۶۳	۰/۷۷	۰/۶۱	۰/۶۵	۱/۷۲	۶۸/۷	۷۰/۱	۷۰/۴	۷۲/۶	کل پروتئین خام	
--	--	--	۰/۷۹	۰/۶۷	۰/۶۷	۱/۳۳	۶۸/۶	۶۸/۸	۷۰/۲	۷۳/۲	ماه اول	
--	--	--	۰/۷۷	۰/۶۳	۰/۶۷	۱/۵۶	۶۷/۶	۶۹/۸	۷۱/۲	۷۱/۲	ماه دوم	
--	--	--	۰/۷۹	۰/۶۵	۰/۶۶	۱/۹۳	۶۹/۷	۷۰/۱	۷۱/۷	۷۳/۲	ماه سوم	
۰/۳۶	/۰۵۳	<۰/۰۰۱	۰/۴۸	۰/۰۰۳	۰/۰۱	۲/۲۱	۴۶/۱ ^a	۵۰/۸ ^a	۲۷/۷ ^b	۳۰/۱ ^b	کل NDF	
--	--	--	۰/۵۱	۰/۰۰۴	۰/۰۰۳	۱/۷۷	۴۳/۱ ^a	۴۸/۹ ^a	۲۶/۷ ^b	۳۰/۵ ^b	ماه اول	
--	--	--	۰/۴۴	۰/۰۰۳	۰/۰۳۱	۱/۶۸	۴۳/۹ ^a	۴۹/۹ ^a	۲۷/۲ ^b	۳۱/۱ ^b	ماه دوم	
--	--	--	۰/۴۷	۰/۰۰۵	۰/۱۱	۲/۰۲	۵۱/۷ ^a	۵۱/۷ ^a	۴۹/۵ ^b	۳۱/۷ ^b	ماه سوم	
۰/۰۲	/۰۷۲	<۰/۰۰۱	۰/۴۸	۰/۰۰۳	۰/۰۲۱	۱/۶۸	۳۸/۱ ^a	۴۵/۹ ^a	۲۱/۴ ^b	۲۲/۵ ^b	کل ADF	
--	--	--	۰/۵۰	۰/۰۳۸	۰/۰۰۳	۱/۶۲	۳۵/۹ ^a	۳۹/۵ ^a	۱۸/۸ ^b	۱۹/۶ ^b	ماه اول	
--	--	--	۰/۴۶	۰/۰۶۳	۰/۰۱۳	۱/۵۲	۳۹/۳ ^a	۴۶/۰ ^a	۲۰/۷ ^b	۲۱/۶ ^b	ماه دوم	
--	--	--	۰/۴۹	۰/۰۴۲	۱/۷۳	۳۹/۳ ^a	۵۲/۳ ^a	۲۴/۷ ^c	۲۶/۴ ^c	۲۶/۴ ^c	ماه سوم	

۱. مقایسات؛ RCS، مقایسه جیره‌های حاوی نشاسته با جیره‌های حاوی الیاف قابل حل در شویندۀ خنثی؛ RCS*NDSC، مقایسه جیره‌های حاوی دانه کلزای برشته با جیره‌های بدون دانه کلزای برشته؛ اثر متقابل RCS*NDSC

افزایش وزن روزانه بالاتر در دام گردد (El-badawi *et al.*, 2006). هماهنگ با یافته‌های این آزمایش در مطالعه‌ای، هنگامی که بردها با جیره‌های حاوی ۷۵ درصد تفاله چغندر قند و ۲۵ درصد جو بلغورشده تغذیه شدند، میزان رشد بیشتری را در مقایسه با جیره‌های حاوی ۲۵ درصد تفاله چغندر قند و ۷۵ درصد جو بلغورشده نشان دادند. مهم‌ترین دلیل مطرح شده در توجیه این یافته، خاصیت بافری چغندر قند است که به حفظ تعادل اکوسیستم شکمبه کمک می‌کند (Galbraith *et al.*, 1989). نتایج این آزمایش در ارتباط با pH (جدول ۶) و قابلیت هضم (جدول ۴) با سازوکار همراست است و توجیه‌کننده یافته‌های افزایش وزن حیوانات است.

معنی‌دارشدن تأثیرات متقابل منبع کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی و دانه کلزای برشه در رابطه با افزایش وزن از جمله یافته‌های قابل توجه آزمایش حاضر است. افزودن دانه کلزای برشه به جیره با نشاسته بالا، بهبود قابل توجه افزایش وزن روزانه را به دنبال داشت که درنتیجه وزن نهایی بردهای تغذیه شده با این جیره‌ها بالاتر از حیوانات تغذیه شده با جیره بدون دانه کلزای برشه بود. مطالعات مشابهی که استفاده از دانه کلزای برشه به عنوان منبع چربی در جیره‌های با نشاسته بالا را بررسی کرده باشد، در دست نیست. شاید بتوان اختلاف مشاهده شده را به تأثیر دانه کلزای برشه بر pH شکمبه نسبت داد (جدول ۶). در pH پایین، باکتری‌ها بخشی از انرژی دردسترس را برای حفظ شیب پروتئینی در غشای سلولی استفاده می‌کنند که این مصرف انرژی با افزایش احتیاجات نگهداری باکتری، کاهش رشد میکرووارگانیسم‌ها، و درنتیجه موجب کاهش نیتروژن میکروبی رسیده به روده می‌گردد (Nagaraja & Titgemeyer, 2007). همچنین برخی محققان بر این عقیده‌اند که با افت pH به کمتر از ۵/۵ تیمار با نشاسته بالا، بدون دانه کلزای برشه راندمان تولید پروتئین Calsamiglia *et al.*, 2008) میکروبی کاهش می‌یابد (Middlemass *et al.*, 2001; Middlemass *et al.*, 2001). دانه کلزای برشه در جیره جایگزین بخشی از نشاسته می‌شود که باعث کاهش حجم اسید تولیدی در شکمبه می‌شود و به این ترتیب

افزایش وزن روزانه

وزن اولیه، وزن نهایی، و متوسط افزایش وزن روزانه بردهای تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی در جدول ۶ آورده شده است. میانگین افزایش وزن روزانه تیمارهای آزمایشی یک تا چهار در کل دوره به ترتیب ۲۵۶، ۲۸۶، ۲۶۹، و ۲۸۹ گرم در روز بود. داده‌ها نشان می‌دهند که کمترین افزایش وزن مربوط به تیمار است که بالاترین سطح نشاسته را دریافت کرده ولی با جایگزینی بخشی از نشاسته با الیاف قابل حل، افزایش در این شاخص مشاهده گردیده است. با استفاده از دانه کلزای برشه به عنوان منبع چربی در جیره، وزن روزانه افزایش یافت که میزان این افزایش در تیمار با نشاسته بالا بیش از تیمار با الیاف قابل حل بالا بود. روند مشابهی در وزن نهایی مشاهده گردید و این تفاوت در پاسخ به استفاده از دانه کلزای برشه در جیره‌های با منابع گوناگون کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی، باعث معنی‌دارشدن اثر متقابل این دو عامل گردید. اگرچه جیره‌ها به گونه‌ای متوازن گردید که پروتئین خام آنها مشابه باشند، ولی آنالیز نمونه‌های خوراک مصرفي اختلافاتی را در سطح پروتئین خام جیره‌ها نشان داد. در ارتباط با تراکم انرژی جیره و نیز سطح کربوهیدرات‌های غیر الیافی نیز توجه به این نکته ضروری است که اختلاف بین جیره‌ها به دلیل جایگزینی نشاسته با الیاف محلول از یک سو و استفاده از دانه کامل کلزای به عنوان منبع چربی از سوی دیگر، جزئی از ماهیت جیره‌های آزمایشی است. با اینکه بررسی نیازمندی‌های مواد مغذی و رشد حیوانات (NRC, 2007) نشان می‌دهد که سطح پروتئین و انرژی جیره محدود کننده رشد حیوانات در این پژوهش نیست، باید در بررسی نتایج آزمایش حاضر به اختلافات اشاره شده توجه شود.

Linnington *et al.* (1998) بیان کردند که تفاله چغندر قند، به علت وجود پکتین -که گروه‌های کربوهیدرات و متریل در ساختار مولکولی آن دارای ظرفیت نگهداری بالای آب هستند- موجب ایجاد فاز تأخیر در عبور تفاله چغندر قند از شکمبه می‌شود و این دیرکرد می‌تواند با بهبود بازدهی آنزیمه‌های پلی‌گالاكتوروناز و پکتیناز و افزایش قابلیت هضم مواد خوراکی، زمینه‌ساز

تولید پروتئین میکروبی، و قابلیت هضم مواد مغذی شود و درنتیجه بهبود عملکرد را در پی داشته باشد.

موجب افزایش pH شکمبه می‌گردد. قرارگرفتن pH در محدوده مطلوب می‌تواند باعث افزایش تولید، راندمان

جدول ۵. وزن اولیه، وزن نهایی، و افزایش وزن روزانه بردهای تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی (کیلوگرم)

مقایسات ^۱							جیره‌های آزمایشی				
							نشاسته				
							الیاف قابل حل در شوینده خنثی				
							با دانه کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	با دانه کلزای برشته	بدون دانه کلزای برشته	
RCS*NDSC	RCS	NDSC	SEM	جیره زمان	جیره زمان	برشتہ					
--	--	--	.۰/۸۷	.۰/۸۸	.۰/۸۹	.۰/۵۰	۲۳/۶	۲۴/۱	۲۳/۸	۲۳/۴	وزن اولیه
--	--	--	.۰/۰۳	.۰/۹۲	.۰/۸۷	۱/۳۳	۴۷/۹	۴۶/۷	۴۷/۸	۴۴/۹	وزن نهایی
میانگین افزایش وزن روزانه											
<۰/۰۱	<۰/۰۱	<۰/۰۱	.۰/۰۳	.۰/۳۵	.۰/۰۴	.۰/۰۴	.۰/۲۸۹ ^a	.۰/۲۶۹ ^a	.۰/۲۸۴ ^a	.۰/۲۵۶ ^b	کل
----	----	----	.۰/۷۱	.۰/۵۹	.۰/۵۱	.۰/۰۵	.۰/۳۱	.۰/۳۰۱	.۰/۲۹۹	.۰/۳۰۶	ماه اول
----	----	----	.۰/۰۰۶	.۰/۰۳	.۰/۰۰۷	.۰/۰۳	.۰/۳۲۵ ^a	.۰/۲۶۹ ^c	.۰/۳۰۴ ^b	.۰/۲۴۸ ^d	ماه دوم
----	----	----	.۰/۵۱	.۰/۴۴	.۰/۰۵۶	.۰/۰۳	.۰/۲۳۲	.۰/۲۳۹	.۰/۲۵۵	.۰/۲۱۵	ماه سوم

۱. مقایسه جیره‌های حاوی نشاسته با جیره‌های حاوی pH در شوینده خنثی؛ RCS. مقایسه جیره‌های حاوی دانه کلزای برشته با جیره‌های بدون دانه کلزای برشته؛ اثر متقابل RCS*NDSC

با این حال وقتی pH شکمبه به کمتر از ۵/۶ افت می‌کند به دلیل افزایش شکل غیر یونیزه اسیدهای چرب فرآر، سرعت جذب آنها نیز افزایش می‌یابد (Ramsey *et al.*, 2002).

اگرچه در pH پایین افزایش سرعت جذب اسیدهای چرب فرآر می‌تواند از تجمع آنها در شکمبه بکاهد، ولی ممکن است با تغییر جمعیت میکروبی به سمت میکروارگانیسم‌هایی که تولید کننده اسید لاکتیک هستند، کاهش بیشتر pH شکمبه رخ دهد (Titgemeyer & Nagaraja., 2007).

در مقایسه با استات، بوتیرات، و پروپیونات (میانگین $pK_a=۴/۸$)، لاکتان ($pK_a=۳/۱$) ۱۰ برابر قدرت اسیدی بیشتری دارد (Marie Krause *et al.*, 2006). تخمیر نشاسته در شکمبه ممکن است به تولید لاکتان بیانجامد (Ramsey *et al.*, 2002) در حالی که تخمیر پکتین موجود در تفاله چغندر قدر معمولاً با تولید شایان توجه لاکتان همراه نیست (Titgemeyer & Nagaraja., 2007). اگرچه در مطالعه حاضر اسیدهای چرب فرآر اندازه‌گیری نشده است ولی نتایج این تحقیق در رابطه با pH شکمبه در توازن با سازوکارهای پیشنهادی است. همانگ با نتیجه آزمایش حاضر افزایش pH شکمبه با افزایش چربی جیره در شرایط استفاده از دانه‌های روغنی (Nagalakshmi *et al.*, 2003; Kucuk *et al.*, 2004) گزارش شده است.

pH شکمبه

میانگین pH شکمبه بردهای تغذیه شده با جیره‌های آزمایشی در جدول ۶ آورده شده است. تیمارهای آزمایشی اثر معنی‌داری بر pH دارد و اثر کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی، افزودن دانه کلزای برشته و اثر متقابل این دو عامل بر میانگین pH شکمبه معنی‌دار بود ($P<0/01$). pH شکمبه حیوانات تغذیه شده با جیره‌های حاوی نشاسته بالا در مقایسه با جیره‌های حاوی الیاف قابل حل در شوینده خنثی پایین‌تر بود. افزودن دانه کلزای برشته به جیره، افزایش pH شکمبه را در پی داشت و این افزایش در جیره با نشاسته بالا در مقایسه با جیره با الیاف بالا به میزان شایان توجهی بیشتر بود که معنی‌دارشدن اثر متقابل منبع کربوهیدرات با دانه کلزای برشته شده را به دنبال داشت. براساس بررسی‌های به عمل آمده اثر متقابل منبع کربوهیدرات قابل حل در شوینده خنثی با چربی در جیره‌های پرکنسانتره در مطالعات محدودی بررسی شده است. pH شکمبه به طور عمده تابعی از سرعت جذب و تولید اسیدهای چرب فرآر شکمبه است و در صورتی که سرعت تولید درنتیجه فراهمی بیش از اندازه پیش‌ماده‌های قابل تخمیر شکمبه، بیش از سرعت جذب باشد، توان حیوان برای بافر کردن شکمبه محدود می‌شود و ممکن است pH شکمبه کاهش شایان توجهی از خود نشان دهد (Titgemeyer & Nagaraja., 2007).

جدول ۶. pH شکمبه برههای تغذیه شده با جیرههای آزمایشی

مقایسات ^a	جیرههای آزمایشی						نشاسته	
	الیاف قابل حل در شوینده خنثی			بدون دانه کلزا بر پشتہ				
	با دانه کلزا بر پشتہ	بدون دانه کلزا بر پشتہ	با دانه کلزا بر پشتہ	بدون دانه کلزا بر پشتہ	با دانه کلزا بر پشتہ	بدون دانه کلزا بر پشتہ		
RCS*NDSC RCS NDSC SEM	جیره زمان جیره زمان							
<۰/۱	۰/۴۶	۰/۰۰۴	۰/۰۴۴	۰/۰۰۳	۰/۰۰۱	۶/۷۱ ^a	۶/۵۳ ^c	
--	--	۰/۰۰۶	۰/۷۷	۰/۰۰۴	۰/۰۷۲	۶/۶۲ ^a	۶/۰۱ ^b	
--	--	۰/۰۰۵	۰/۰۸	۰/۰۰۱	۰/۱۴۲	۶/۸۱ ^a	۶/۷۰ ^a	
--	--	۰/۰۰۴	۰/۰۴	۰/۰۰۸	۰/۲۱۲	۶/۸۴ ^a	۶/۷۲ ^a	
							۶/۶۱ ^b	
							۵/۱۹ ^d	
							کل	
							۵/۰۶ ^c	
							ماه اول	
							۵/۴۳ ^b	
							ماه دوم	
							۵/۱۱ ^b	
							ماه سوم	

۲. مقایسه جیرههای حاوی نشاسته با جیرههای حاوی الیاف قابل حل در شوینده خنثی؛ RCS، مقایسه جیرههای حاوی دانه کلزا بر پشتہ با جیرههای بدون دانه کلزا بر پشتہ؛ اثر متقابل RCS*NDSC.

دانه کلزا به جیره با نشاسته بالا تأثیر مطلوبی بر عملکرد رشد و pH شکمبه دارد، ولی بهدلیل اثر منفی آن بر قابلیت هضم بخش فیبری جیره و نیز پاسخ متفاوت آن بر حسب منبع کربوهیدرات، جمع‌بندی در این زمینه نیازمند پژوهش‌های بیشتری است.

نتیجه‌گیری کلی

بررسی کلی نتایج آزمایش حاضر در رابطه با شاخص‌های افزایش وزن، قابلیت هضم مواد مغذی، و pH شکمبه نشان می‌دهد که سطح بالای نشاسته در جیره‌های پرکنسانتره این فراسنجه‌ها را به شکل نامطلوبی تحت تأثیر قرار داده و جایگزینی بخشی از آن با الیاف قابل حل توانسته است آنها را بهبود دهد. همچنین افزودن

REFERENCES

- Allen, M. S. (1996). Physical constrains on voluntary intake of forages by ruminants. *Journal of Animal Sciences*, 74, 3063-3075.
- AOAC. (2006). *Official Methods of Analysis*, 19th Ed. Official Methods of Analysis of AOAC International, Gaithersburg, MD, USA.
- Ben-Ghedalia, D., Yosef, E., Miron, J. & Sty, L. (1989). The effects of starch and pectin rich diets on quantitative aspects of digestion in sheep. *Animal Feed Science and Technology*, 24, 289-298.
- Bhatt, R. S., Soren, N. M., Tripathi, M. K. & Karim S. A. (2011). Effects of different levels of coconut oil supplementation on performance, digestibility and rumen fermentation and carcass traits of Malpura lambs. *Animal Feed Science and Technology*, 164, 29-37.
- Bhatti, S. A. & Firkins, J. L. (1995). Kinetics of hydration and functional specific gravity of fibrous feed products. *Journal of Animal Science*, 73, 1449-1458.
- Bichsel, S. E. (1988). An overview of the U. S. beet sugar industry. Chemistry and Processing of Sugar beet and Sugarcane. Elsevier, New York.
- Blanco, C., Bodas, R., Prieto, N., Morán, L., Andrés, S., López, S. & Giráldez, F. J. (2011). Vegetable oil soap stocks reduce methane production and modify ruminal fermentation. *Animal Feed Science and Technology*, 176, 40-46.
- Bodas, R., Giraldez, F. G., Lopez, S. A., Rodriguez, A. & Mantecon A. R. (2007). Inclusion of sugar beet pulp in cereal asked diets for fattening lambs. *Small Ruminant Research*, 71, 250-254.
- Calsamiglia, S., Cardozo, P. W., Ferret, A. & Bach, A. (2008). Changes in rumen microbial fermentation are due to a combined effect of type of diet and pH. *Journal of Animal Science*, 86, 702-712.
- El-badawi, A. Y., Yacolt, M. H. M. & Camel, H. E. M. (2006). Effect of replacing corn with sugar beet pulp on ruminal degradation kinetics and utilization efficiency of rations by growing sheep. Egypt. *Journal Nutrinte. Feeds*, 6, 1349-63.
- Felton, M. S. & Kerley, J. (2004). Performance and carcass quality of steers fed whole raw soybean at increasing inclusion levels. *Journal of Animal Science*, 82, 752-732.

12. Galbraith, H. Mandebu, P., Thompson, J. K. & Franklin, M. F. (1989). Effects of diets differing in the proportion of sugar beet pulp and barley on growth, body composition and metabolism of entire male lambs. *Journal of Animal Production*, 48, 652 (Abstract).
13. Goel, G., Arvidsson, K., Vlaminck, ridgeman, G., Deschepper, K. & Fievez, D. (2009). Effects of caprice acid on ruminant methanogenesis and biohydrogenation of linoleic and a-linolenic acid. *Journal of Animal Science*, 3, 810–816.
14. Grant, R. J. & Mertens, D. R. (1992). Influence of buffer pH and raw corn starch addition on in vitro fiber digestion kinetics. *Journal of Dairy Science*, 75, 2762-2768.
15. Grant, R. J. (1997). Interactions among forage and non-forage fiber sources. *Journal of Dairy Science*, 80, 1438-1446.
16. Harris, B.J. (2003). Using fat in lactating cow rations, Animal Science. Department, University of Florida, Cited at <http://www.edis.ifas.ufl.edu/>.
17. Hess, V., Moss, G. E. & Rule, D. C. (2008). A decade of developments in the area of fat supplementation research with beef cattle and sheep. *Journal of Animal Science*, 88, 188–204.
18. Kucuk, O., Hess, W. & Rule, D. C. (2004). Soybean oil supplementation of a high- fiber, or nitrogen digestion, but influences oath ruminal metabolism and intestinal flow of fatty acids in limit-fed lambs. *Journal of Animal Science*, 82, 2985–2994.
19. Linnington, M. J., Meyer, J. H. F. & Vander Walt, J. G. (1998). Ruminal VFA production rates, whole body metaolite kinetics and blood hormone concentration in sheep fed high-and low fiber diets. *South African Journal of Animal Science*, 28, 82-87.
20. Mandebu, P. & Galraith, H. (1999). Effect of sodium bicarbonate supplementation and variation in the proportion of barley and sugar beet pulp on growth performance and rumen, blood and carcass characteristics of young entire male lambs. *Animal Feed Science and Technology*, 82, 37–49.
21. Marie Krause, K., Garrett, R. & Oetzel, F. (2006). Understanding and preventing subacute ruminal acidosis in dairy herds: A review. *Animal Feed Science and Technology*, 126, 215–236.
22. Middlemass, C. A., Minter, C. M., & Marsdem, M. (2001). Effect of energy source or fiber level in concentrates fed to finishing swaledale lambs. *British Society of Animal Scince*. Meeting.121. P90.
23. Mojtabahi, M. & Danesh Mesgaran, M. (2011). Effects of the inclusion of dried molasses sugar beet pulp in a low-forage diet on the digestive process and blood biochemical parameters of Holstein steers. *Livestock Science*, 141, 95–103.
24. Nagalakshmi, D., Sastry, V. R. & Pawde, A. (2003). Rumen fermentation patterns and nutrient digestion in lambs fed cotton seed meal supplemental diets. *Animal Feed Science and Technology*, 103, 1–14.
25. Nagaraja, T. G. & Titgemeyer, E. C. (2007). Ruminal Acidosis in beef Cattle: *The Current Microbiological and Nutritional Outlook*. *Journal of Dairy Science*, 78, 17-38.
26. NRC. (2006). *Nutrient Requirements of lamb*.7th Ed, National Academy Press. Washington, DC. U.S.A..
27. Palmquist, D. L. (1991). Influence of source and amount of dietary fat on digestibility in lactating cows. *Journal of Dairy Science*, 74, 1354– 1360.
28. Patra, A.K. (2013). The effect of dietary fats on methane emissions, and its other effects on digestibility, rumen fermentation and lactation performance in cattle: A meta-analysis. *Livestock Science*, 155, 244–254.
29. Robinson, P. H., Burgess, P.L. & McQueen, R. E. (1990). Influence of moisture content of mixed rations on feed intake and milk production of dairy cows. *Journal of Dairy Science*, 73, 2916-2921.
30. Rouzbehan, Y. Galraith, H. Rooke, J. A. & Perrott, J. G. (1994). A note on the effects of dietary inclusion of a yeast culture on growth and ruminal metabolism of lambs given diets containing unground pelleted molassed dried sugar-beet pulp and barley in various proportions. *Journal of Animal Production*, 59, 147–150.
31. Ramsey, P. B., Mathison,G. W. & Goonewardene, L. A. (2002). Effect of rates and extent of ruminal barley grain dry matter and starch disappearance on bloat, liver abscesses, and performance of feedlot steers. *Animal Feed Science and Technology*, 97, 145-157.
32. SAS. (2005). Version 9.1 SAS. STAT user's guide. Statistical Analysis Systems Institute, Cary, NC, USA.
33. Sniffen, C. J., O'Connor, J. D., Van Soest, P. J., Fox, D. G. & Russell, J. (1992). A carbohydrate and protein system for evaluating cattle diets. II. Carbohydrate and protein availability. *Journal of Animal Science*, 70, 3562-3577.
34. Solomon. M., Lynch, G. P., Paroczay, E. & Norton, S. (1991). Influence of rapeseed meal, whole rapeseed, and soybean meal on fatty acid composition and cholesterol content of muscle and adipose tissue from ram lambs. *Journal of Animal Science*, 69, 4055-4061.

35. Strobel, H. J. & Russell, J. (1986). Effect of pH and energy spilling on bacterial protein synthesis carbohydrate-limited cultures of mixed rumen bacteria. *Journal of Dairy Sciences*, 69, 2941- 2947.
36. Stanford, K., Wallins1, G. L., Smart, W. G. & McAllister, T. A. (2000). Effects of feeding canola screenings on apparent digestibility, growth performance and carcass characteristics of feedlot lambs. *Journal of Animal Science*, 80, 355-362.
37. Tripathi, M. K. & Mishra, A. S. (2007). Glucosinolates in animal nutrition: A review. *Animal Feed Science and Technology*, 132, 1-27.
38. Van Soest, P. J., Robertson, J. B., & Lewis, B. A. (1991). Methods for dietary fiber, neutral detergent fiber, and nonstarch polysaccharides in relation to animal nutrition. *J. Dairy Sci*, 74, 3583-3597.
39. Voelker, J. A. & Allen, M. S. (2003). *Pelleted beet pulp substituted for high-moisture corn: 2. Effects on digestion and rumen digestion kinetics in lactating dairy cows*. *Journal of Dairy Science*, 86, 3553-3561.